

Ήρθε ο καθηγητής στα Μέσα και μας είπε πως ότι δεν έχει καίει έως τώ ρα θα καίει στο μέλλον. Ήταν μια συγγενής άποψη με εκείνη που κυκλοφορεί για την Πανδημία. Πως δηλαδή όσοι δεν έχουν νοσήσει, εμβολιασμένοι ή όχι, θα νοσήσουν.

Αν σε αυτά προστεθεί ο πόλεμος που μαινεται στην ευρύτερη γειτονιά μας, οι θεατρικές παραστάσεις των ποινικολόγων, οι δικονομικές απόψεις των ηθοποιών, η βία που αναδύεται από την κοινωνία και περνά μετά πάσης επισημότητας στα Μέσα, οι δέουσες δόσεις φόβου με καύσωνες, τσούχτρες, φονικούς ιχθείς, τους μόνιμα απειλούντες γείτονες και μια πρωτόγνωρη μορφή άσκησης εξουσίας, δεν απομένουν και πολλά περιθώρια θερινής ησυχίας.

Εξαιρούνται ασφαλώς, ως ύστατη συγκινητική απόπειρα αισιοδοξίας, οι καλλιτεχνικές δραστηριότητες του ευρύτερου Ελληνισμού στο νησί των ανέμων, όπου η πολιτιστική ανάταση μας έφερε ενώπιον του συνθήματος που δονεί το Πανελλήνιον: «*Namos - Remos - Vinceremos*»

Ας έχουμε έναν ήσυχο Αύγουστο.